

Schending van recht van het Individu, schending van mensenrechten en schending van het principe van de Democratie.

“Het is elk mens binnen de democratie toegestaan om eigen keuzes over het eigen lichaam te maken zolang daar geen schade wordt toegebracht aan andermans autonomie of ecologie.”

De aanpassing van de opiumwet gaat voorbij aan de wens van het nuttigen van drugs voor bewustzijnsverandering van het individu en daarmee een gedeelte van de inwoners van Nederland. Het kabinet gaat voorbij aan het feit dat jaarlijks vele mensen bewust aangename en gewenste drugs innemen zonder enig probleem of schade voor het individu, groep of maatschappij. Dit nuttigen van drugs is gewenst, heeft altijd bestaan en is zodoende een onderdeel van onze samenleving sinds jaar en dag.

Het betoog voor de nieuwe wet, lijkt eerder een moralistisch betoog, zijnde dat bewustzijnsverruimende drugs niet gewenst zijn binnen de visie van het kabinet, in algemene zin, ondanks de uitdrukkelijke wens van het individu en het volk. Om gelijk te krijgen, wordt dan ook de schuld gegeven aan verkopers, illegale handelaren, en zogenaamde onbekende gevaarlijke substanties. Enkel alcohol en marihuana lijken, door hun historie, nog toelaatbaar voor dit kabinet.

Hiermee schendt het de principes van de democratie, daar waar zij dient te weten/informereren wat de wens van het volk is en het volk hierin dient te ondersteunen. Het is de wens van een gedeelte van de bevolking om bewustzijn verruimende middelen te kunnen nuttigen op veilige en bekende wijze.

De aanpassing van de Opiumwet criminaliseert elk individu, dat bewust en gewenst drugs wil nuttigen. Hiermee is de overheid willens en wetens mensenrechten aan het schenden. Namelijk iemand criminaliseren zonder dat het individu van enig gevaar voor samenleving, naasten, of ecosysteem is, is een schending van de autonomie van het individu. Het feit dat de overheid sinds jaar en dag, met de “war on drugs”, deze mensenrechten schendt, legitimeert de aanpassing nog niet. Hier geldt hetzelfde voor, sterker nu bewezen is dat illegaliseren van drugs, zoals XTC en Cocaïne op geen enkele manier heeft bijgedragen aan vermindering van het gebruik van drugs, of heeft bijgedragen aan een betere volksgezondheid.

Als conclusie mag duidelijk zijn dat het kabinet drugs een lastig onderwerp vindt, dat ze het liefst van zijn boord afveegt en hiertoe eenvoudig grijpt naar de klassieke, aantoonbaar niet werkende, methode van illegaliseren. Dat hierbij het principe van de democratie (de wens van het volk), het principe van mensenrechten (vrij keuze en het onterecht criminaliseren van het individu) worden geschonden door het kabinet, zegt des te meer over de houding van het kabinet jegens zijn volk.

Het is tijd voor vernieuwing en niet voor een verdere onderdrukking van de wens van het volk. Het kabinet dient het volk te ondersteunen bij diens wens en te faciliteren met de lastige aspecten van drugs die nu eenmaal bij dit onderwerp horen. Net als autorijden meer bewustzijn vergt dan thuis zitten, zal drugsgebruik meer bewustzijn vergen dan water drinken. Maar tenslotte kunnen we dit als democratie prima aan als de bereidwilligheid daar is.

JSE JANSSEN
Jochem@tenclub.nl